

“And They Spread Calumnies about the Land”: How Can We Speak Critically ” about Israel to the Outside World

”ויוציאו דיבת הארץ”- כיצד מדברים על הצדדים הפחות חיוביים של ישראל בעולם?

Leaders Guide

The goal of this Limmud is to address the question of how our critiques of Israel are perceived by those on the outside, whether that means how American ears hear Israeli complaints, how less involved members of the Jewish community hear criticism by more involved members, and how non-Jews react to critical portrayals of Israel by Jews. Starting with the text of Parashat Shlach Lecha, we will try to understand why God and Moses sent spies in the first place, given that the settlement in the land was supposed to be a foregone conclusion. What went wrong in their plan? Did the spies behave badly, or was their report a natural outcome of the task they were given? Moving from the text to our lives, what can we learn from this episode? How do we inspire our friends, our congregants, our co-religionists to join us in fighting the struggles that we believe in without causing them to give up hope? Should we in the Masorti Movement emphasize the giant forces opposing us in our fight for recognition and rights in Israel, or should we emphasize the qualities that will enable us to succeed?

מטרת לימוד זה הוא להסתכל על השאלה כיצד הביקורת שלנו כלפי מה שקורה בארץ משתקפת בעיני אלה ש”בחוץ” -- אם זה יהודי התפוצות ששומעים את הביקורת מישראלים; יהודים פחות מעורבים בקהילה מפי יהודים פעילים; וגם לא יהודים כאשר שומעים ביקורת על ישראל מיהודים. נתחיל עם לימוד פסוקים מפרשת שלח-לך, ודרכה ננסה לעמוד על השאלה מדוע ה' ומשה שלחו את התרים לכתחילה, על אף שיישוב הארץ היה צריך להיות מובן מאליו. מה השתבש בתכנית? האם המרגלים חטאו, או האם הדיווח שלהם היה תוצאה טבעית של קושי המשימה? נעבור מהטקסט לדיון על חיינו. מה נוכל ללמוד מהפרשה הזאת? כיצד נוכל להשפיע על חברינו, בני קהילותינו, ויהודים אחרים באשר הם במאבקים החשובים לנו מבלי לגרום להם להתייאש מהמצב? האם אנחנו בתנועה המסורתית צריכים להדגיש את הענקים ובני הענקים במאבק על הכרה וזכויות ליהדות המסורתית, אם האם עלינו להדגיש את הנקודות החזקות אשר תאפשרנה לנו להצליח?

במדבר יג

א וַיְדַבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים, וַיְתִירוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל...: יז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה, לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן; וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב, וַעֲלִיתֶם, אֶת-הַהָר. יח וַרְאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ, מֵהַ-הַיַּר; וְאֶת-הָעָם, הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ--הַחֲזָק הוּא הָרָפָה, הַמְעֵט הוּא אִם-רַב. יט וְמָה הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ--הַטּוֹבָה הוּא, אִם-רָעָה; וְמָה הָעָרִים, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה--הַמְּצֻרִים, אִם בְּמִבְצָרִים. כ וְמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם-רְזָה, הַיֵּשׁ-בָּהּ עֵץ אִם-אֵין, וְהַתְּחִיָּתִים, וְלִקְחֶתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ; וְהִימִים--יָמִי, בְּכוֹרֵי עֲנָבִים.

Numbers 13

1. The Lord spoke to Moses, saying, 2. Send men to scout the land of Canaan, which I am giving to the Israelite people...17. When Moses sent them to scout the land of Canaan, he said to them, “Go up there into the Negeb and on into the hill country, 18. And see what kind of country it is. Are the people who dwell in it strong or weak, few or many? 19. Is the country in which they dwell food or bad? Are the towns they live in open or fortified? 20. Is the soil rich or poor? Is it wooded or not? And take pains to bring back some of the fruit of the land.” -- Now it happened to be the season of the first ripe grapes.

Questions for Discussion:

God does not explain why Moses should send spies to review the land nor does God explain what the spies should look for. What do you think are the reasons that God wants Moses to send people to tour the land?

What are the instructions that Moses gives the spies? What do you think are Moses's goals in sending them?

שאלות לדיון

ה' אינו מסביר מדוע על משה לשלוח אנשים לתור את הארץ, וגם לא מסביר מה המרגלים צריכים לחפש. מה לדעתכם הסיבות לכך שה' רוצה שמשה ישלח אנשים לתור את ארץ? מהן ההוראות אשר משה נותן למרגלים? מה לדעתכם המטרות של משה כאשר הוא שולח אותם?

במדבר יג-יד

כה וישבו, מתור הארץ, מקץ, ארבעים יום. כו וילכו ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל, אל-מדבר פארן--קדשה; וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה, ויראו את-פרי הארץ. כז ויספרו-לו, ויאמרו, באנו אל-הארץ אשר שלחתנו; וגם זבת חלב ודבש, הוא--וזוה-פריה. כח אפס כי-עז העם, הלישב בארץ; והערים, בצרות גדולת מאד, וגם-ילדי הענק, ראינו שם. כט עמלק יושב, בארץ הנגב; והחתי והיבוסים והאמרי, יושב בקר, והכנעני יושב על-הים, ועל יד הירדן. ל ויהס כלב את-העם, אל-משה; ויאמר, עלה נעלה וירשנו אתה--כי יכול נוכל, לה. לא והאנשים אשר-עלו עמו, אמרו, לא נוכל, לעלות אל-העם: כי-חזק הוא, ממנו. לב ויצאו דבת הארץ, אשר תרו אתה, אל-בני ישראל, לאמר: הארץ אשר עברנו בה לתור אתה, ארץ אכלת יושביה הוא, וכל-העם אשר-ראינו בתוכה, אנשי מדות. לג ושם ראינו, את-הנפילים בני ענק--מן-הנפילים; ונהי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניהם. א ותשא, כל-העדה, ויתנו, את-קולם; ויבכו העם, בלילה ההוא. ב וילנו על-משה ועל-אהרן, כל בני ישראל; ויאמרו אליהם כל-העדה, לו-מתנו בארץ מצרים, או במדבר הזה, לו-מתנו.

Numbers 13-14

25. At the end of forty days they returned from scouting the land. 26. They went straight to Moses and Aaron and the whole Israelite community at Kadesh in the wilderness of Paran, and they made their report to them and to the whole community, as they showed them the fruit of the land. 27. This is what they told him: "We came to the land you sent us to; it does indeed flow with milk and honey, and this is its fruit. 28. However, the people who inhabit the country are powerful, and the cities are fortified and very large; moreover, we saw the Anakites there. 29. Amalekites dwell in the Negeb region; Hittites, Jebusites, and Amorites inhabit the hill country; and Canaanites dwell by the Sea and along the Jordan." 30. Caleb hushed the people before Moses and said, "Let us by all means go up, and we shall gain possession of it, for we shall surely overcome it." 31. But the men who had gone up with him said, "We cannot attack that people, for it is stronger than we." 32. Thus they spread calumnies among the Israelites about the land they had scouted, saying "The country that we traversed and scouted is one that devours its settlers. All the people that we saw in it are men of great size; 33. We saw the Nephilim there--the Anakites are part of the Nephilim--and we looked like grasshoppers to ourselves, and so we must have looked to them." 1. The whole community broke into loud cries; and the people wept that night. 2. All the Israelites railed against Moses and Aaron. "If only we had died in the land of Egypt," the whole community shouted at the them, "or if only we might die in this wilderness!

Questions for Discussion:

Do the spies answer the questions that Moses asked? What are their answers?
 What is the source of the disagreement between Caleb and the other spies?
 What might make their perspectives different?

Why do the people accept the ten spies' argument over that of Calev?

שאלות לדיון :

האם המרגלים עונים על השאלות אשר שאל משה? מהן תשובותיהם?

מה מקור המחלוקת בין כלב למרגלים האחרים?

מה גורם להבדל בפרספקטיבות שלהם?

למה משתכנע העם ומקבל את גרסת עשרת המרגלים ולא את עמדתו של כלב?

Moving Beyond the Text:

In what ways do you feel like you are sometimes tasked as being a spy whose job it is to report to others on what is happening in Israel? When do you feel like a member of the larger group waiting to hear the report?

What inspires you to want to make change in Israel? Have there been times in which a report was so negative that you wanted to give up hope?

When you are the one with first-hand experience about a challenging situation, what is the message that you want to spread to others?

When you hear a report, what messages inspire you to tackle the challenge at hand? What messages cause you to want to throw up your hands in despair?

מהטקסט לחיינו:

באלה מובנים אתם מרגישים כמו מרגלים אשר צריכים לדווח על המתרחש בארץ? מתי אתם מרגישים כמו

חלק מהעדה הגדולה שמחכה לדיווח?

מה גורם לכם לרצות לפעול למען אתגריה של ישראל? האם היו מקרים בהם קיבלתם דיווח כה שלילי שהביא

אתכם לכדי ייאוש ואיבוד תקווה?

כשאתם אלה עם ניסיון אישי לגבי מצב מאתגר, מה המסר שאתם רוצים להפיץ לאחרים?

כאשר אתם שומעים דיווח מהשטח, מה המסרים שנותנים לכם השראה ומעודדים אתכם להיאבק באתגר?

מה המסרים שגורמים לכם להתייאש?

Further Discussion: What is the Power of an Edah

For the leader: A curiosity of the story of the spies is that, together with the Korach story, it makes up the Midrash that explains why a minyan is made of 10 people. The spies represent the power that 10 people can have, even when speaking to a much larger group. If you have time and the conversation is relevant, you can look at the Talmudic source for the minyan and discuss the transformative power of 10 people: from causing a people to give up hope to forming the base of holiness in our Jewish communities.

ברכות כא ע"ב

אמר רב אדא בר אהבה מנין שאין היחיד אומר קדושה שנאמר (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל כל דבר

שבקדושה לא יהא פחות מעשרה מאי משמע דתני רבנאי אחוה דרבי חייא בר אבא אתיא תוך תוך כתיב הכא

ונקדשתי בתוך בני ישראל וכתוב התם (במדבר טז) הבדלו מתוך העדה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה

מגילה כ"ג ע"ב (החלק השני של הטקסט הקודם מופיע, ואז ממשיך)

אתיא עדה עדה דכתיב התם (במדבר יד) עד מתי לעדה הרעה הזאת מה להלן עשרה אף כאן עשרה :

BT Brachot 21b

Rav Ada bar Ahava said, "what is the textual basis for an individual not saying Kedusha?" As it is written, "And I will be sanctified within the people of Israel" (Leviticus 22). Every prayer that

includes sanctification can be said with no fewer than ten. How did we learn this? From a beraita of Rabanai, the brother of Rabbi Hiya bar Abba. “Within” in our verse is derived from “within” in a different verse. Elsewhere, (Numbers 16) it says “separate from within the edah.” Just as “within an edah” is 10, so it is 10 “within the people of Israel”.

BT Megila 23b (where the second half of the previous text is quoted, continues)

Edah (Numbers 16) is derived from edah (Numbers 14), “this wicked edah,” just as the second edah is ten, so is the first edah.

שני המקורות התלמודיים מסבירים כיצד לומדים שני היבטים של מניין: א) לפי מסכת ברכות, דברים שבקדושה חייבים להיאמר במניין, כי כתוב “נתדקדתי בתוך בני ישראל”. המילה תוך מופיעה גם כן בסיפור קרח, וכפי שמוסבר במגילה, המילה תוך סמוכה למילה העדה, ועדה בקרח גזורה מעדה בפרשת המרגלים, שם העדה היא 10. לכן, לומד התלמוד כי ה' נתקדש רק בעדה של 10 ומעלה .

These two Talmudic sources explain the derivation of two important aspects of the minyan; first, as described in Brachot, certain prayers (of sanctity, dvarim she bikdusha) must be said with a minyan, because the Torah states that God is sanctified within the people of Israel. The word within later appears in the Korach story as the people are instructed to be separate from within the edah (group) that includes Korach and his followers. The tractate of Megilla continues the line of thought and explains that the word group also appears in the story of the spies, in which the ten spies are called an edah. As a result, the Talmud learns that God’s name can be sanctified only within an edah, and an edah made up of ten.

Questions for Discussion:

Why would our tradition learn that the number defining a minyan, which determines our ability to recite communal prayers, comes from such a negative story? At what point does a small group have the power to determine the presence or absence of hope, and the presence or absence of holiness?

שאלות לדיון

מדוע המסורת התלמודית לומדת את המספר המהווה מניין, אשר מאפשר לנו לומר תפילות ציבור כמו קדושה וקדיש, מסיפור כה שלילי? מתי מקבלת קבוצה קטנה את הכח לקבוע בשביל אחרים האם תהיה תקווה או לא, האם תהיה קדושה או לא?